

Alkotmánybíróság
Budapest 1015.Donáti u. 35-45.
Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.

Tárgy:Hiánypótlás és annak kiegészítése
a 2015.07.01-én
az Alkotmánybírósághoz benyújtott
Alkotmányjogi panaszra

Személyesen

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	11 / 1984 5 / 2015
Érkezett:	2015 SZEPT 10.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	<i>721</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Tisztelt Dr.Bitskey Botond!

Főtitkár Úr!

Szeretném a mai napon a lányaim és a vejem részéről mint meghatalmazott benyújtani az Alkotmánybírósághoz 2015.07.01-én,2015.09.08-án és 2015.09.10-én az ön által aláírt levélben foglaltak szellemében az Az Alkotmányjogi panaszunkat és annak kiegészítő részét,azzal a megjegyzéssel,hogy a mostani kiegészítés a 2015.09.08-án benyújtott dokumentum 2+3+4+5+6+7.oldalát képezik a többi pedig a 8+9+10+11+12+13+14+15+16+17.oldalát!!

Tisztelet

Mellékletek: 1 db Hiánypótlás és annak kiegészítése (6 oldal)

Kelt: Budapest,2015.09.10-én

A határozott kereset kérelem jogalapja:

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI törvény

9. Az alkotmányjogi panasz

26. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

- a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
- b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján, ha

- a) az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és
- b) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

19. Az eljárás megindítása

52. § (1) Az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.

(4) Az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.

Magyarország Alaptörvénye

(2011. április 25.)

T) cikk

(3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

E) cikk

(2)Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján - az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig - az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja.

(3)Az Európai Unió joga - a (2) bekezdés keretei között - megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 1984-5 / 2015
Érkezett:	2015 SZEPT 10.
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

XXIV. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni

(2) Mindenkinnek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

A kormány a lenti törvények megalkotásával melyek ellentétesek az európai joggal jelentős kárt okozott a devizahiteleseknek úgy, hogy az utat a jogorvoslathoz elzárta előttük

Határozott kereseti kérelem:

Az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló szerződést kihirdető 2004. évi XXX. törvény, mellyel a törvény 2. §-ában hivatkozott csatlakozási szerződés a magyar jogrendszer részévé vált.

Ezt megelőzően az 1994. február 1-jén hatályba lépett Európai Megállapodás még csak olyan rendelkezést tartalmazott, miszerint Magyarország biztosítja, hogy amennyiben lehetséges, jövőbeni szabályai a Közösség jogszabályaival összeegyeztethetők lesznek, és a jogszabályok közelítése többek között a fogyasztói érdekvédelem területére terjed ki.

A 2004. évi XXX. törvény I. Mellékletének részét képező csatlakozási okmány ehhez képest már arról szól, hogy a csatlakozást megelőzően elfogadott uniós jogi aktusok kötelezőek az új tagállamok számára, és a megállapított feltételekkel ezekben az államokban is alkalmazandók. Az 53. cikk értelmében az új tagállamok is az irányelvek és határozatok címzettje, az 54. cikk pedig előírja, hogy hatályba léptetik azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az EK-Szerződés 249. cikke szerinti irányelvek rendelkezéseinek a csatlakozás napjától megfeleljenek.

Az Unió jog előírásait megszegve hozta meg a Magyar Országgyűlés 2014. évi XXXVIII. törvényt, 2014. évi XL. évi törvényt és LXXVII. törvényt, azáltal, hogy ezek törvények korlátozzák az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést a tisztességtelen fogyasztói szerződés vonatkozásában.

A 93/13. EGK Irányelv 10. preambulumbekzdése a tagállamok részére kötelezettségként a „fogyasztók hatékonyabb védelmét” fogalmazza meg, majd a 12. preambulumbekzdése tagállamok nemzeti jogalkotásának lehetőségeit a következőkben határozza meg:

„saját nemzeti jogszabályaikban az ebben az Irányelvben előírtaknál szigorúbb rendelkezésekkel biztosítsanak magasabb szintű védelmet a fogyasztóknak.”

Ebből következően tehát a fogyasztókkal kötött szerződésekkel kapcsolatosan a nemzeti jog kizárólag a fogyasztó magasabb szintű védelme érdekében rendelkezhet, mely magasabb szint a peres eljárásoknak fogyasztók általi igénybevételeinek könnyítését is jelentik.

Abban az esetben pedig, ha a tagállamok nemzeti joga a tisztességtelen szerződési feltételek megállapításához szükséges bírói út igénybevételét nehezítik a fogyasztók számára, akkor a nemzeti jog ellentétes az uniós joggal.

Ezért állítják a lányaim és a vejem azt, hogy a 2014. évi XXXVIII., XL., LXXVII. törvények az Unió Irányelvekkel ellentétesek és ezért a nemzeti bíróságok előtti fogyasztói szerződés érvénytelenségével kapcsolatos peres eljárásokban a felsorolt törvényeknek az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés korlátozásával kapcsolatos rendelkezéseit kérjük figyelmen kívül hagyni.

Különösen sérti az Unió jogot – Irányelvet – a felsorolt törvényekben mindazok a rendelkezések, mely alapján az eljárást folytató nemzeti bíróságoknak a perek folytatásával kapcsolatosan az alábbi felhívást, illetve tájékoztatást kell adni: A nemzeti jogot az irányelvekkel összhangban kell értelmezni függetlenül attól, hogy a hazai jogalkotásra az irányelv elfogadása előtt vagy után került-e sor, amennyiben pedig ez nem lehetséges, úgy a nemzeti jogszabályt figyelmen kívül kell hagyni („Colson” ügy, C-106/98., C-441/93., C-194/94.).

2/2014. PJE 1. pontja az alábbiak szerint rendelkezik:

“Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen, vagy teljesen érvénytelen.”

Utóbbi bírósági felhívással egyértelműen bizonyítjuk azt, hogy a 2014. évi XXXVIII. tv., XL. tv., LXXVII. tv. rendelkezései kifejezetten arra törekszenek, hogy a fogyasztóknak az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést akadályozzák a tisztességtelen fogyasztói szerződési rendelkezések vonatkozásában.

A 2014. december 5-én hatályba lépett 2014. évi LXXVII törvényalábbi rendelkezése alapján

„21. § (1) 2015. január 1-jét követően - az e törvény szerinti szerződésmódosulás alapján fizetendő törlesztőrészlet első alkalommal történő teljesítéséig is - a pénzügyi intézmény a deviza vagy devizaalapú fogyasztói jelzálogkölcson-szerződés esedékes törlesztőrészletének, valamint a devizában megállapított bármilyen költség, díj vagy jutalék forintban meghatározott összegének megállapítása során a

- a) 2014. június 16. napja és 2014. november 7. napja közötti időszakban az MNB által hivatalosan jegyzett devizaárfolyamainak átlaga vagy*
- b) 2014. november 7. napján az MNB által hivatalosan jegyzett devizaárfolyama közül a fogyasztó számára kedvezőbb árfolyamot alkalmazza.”*

Az ügynevezett, „elszámolás” 308,97 HUF/EUR, illetve 256,47 HUF/CHF árfolyamon történik, jelentős kárt okozva ezzel a lányaimnak a kölcsönfelvétel napján érvényes svájci frankhoz viszonyítva, ez 151,31 FT/CHF [REDACTED] esetében 161,13 FT/CHF. Ezzel az „adósmenő csomaggal „ 105,15 és 95,34 profitot garantált a Kormány a Bankoknak.

Ez annyit jelent, hogy a magyar törvényhozás szándékai szerint per alapjául szolgáló szerződés megkötésének időpontjától megállapítható árfolyamváltozás teljes egészében a fogyasztót – adóst – terheli.

2014. december 5-én a magyar törvényhozás már tudomással bírt arról, hogy a 2014. áprilisi C-26/13. számú **Európai Bírósági ítélet** az árfolyamváltozással kapcsolatos terhek viselésére vonatkozóan az alábbiakat állapította meg:

2) A 93/13 irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló szerződési feltétel esetén azon követelmény alatt, amely szerint a szerződési feltételnek világosnak és érthetőnek kell lennie, nem kizárólag azt kell érteni, hogy az érintett feltételnek nyelvtani szempontból kell érthetőnek lennie a fogyasztó számára, hanem azt is, hogy a szerződésnek átlátható jelleggel fel kell tüntetnie az érintett feltételben meghatározott külföldi pénznem átváltási mechanizmusának konkrét működését, valamint az e mechanizmus és a kölcsön folyósítására vonatkozó többi feltételben előírt mechanizmus közötti viszonyt oly módon, hogy a fogyasztónak módjában álljon egyértelmű és érthető szempontok alapján értékelni a számára ebből eredő gazdasági következményeket.

Tudta a magyar törvényhozás 2014. december 5-én azt, hogy az 93/13. EGK Irányelv illetve Európai Bírósági döntés alapján az dönti el azt, hogy a bank, vagy a fogyasztó – adós – viseli az árfolyamváltozás terheit, hogy a banki árfolyam kockázati nyilatkozat eljutott-e az adóshoz vagy sem, illetve amennyiben eljutott, akkor a bíróság által megállapíthatóan tisztességes-e az árfolyam kockázati nyilatkozat, vagy sem.

Az Irányelvvel összhangban a LXXVII. törvénynek 21. §-át értelmezni a leírtak folytán nem lehet.

Ezt a nemzeti jogszabályt pedig egyszerűen figyelmen kívül kell hagyni.

A 93/13. EGK Irányelv utolsó preambulum bekezdése szerinti „mivel a tagállamok bíróságainak és közigazgatási szerveinek megfelelő és hatékony eszközökkel kell rendelkezniük ahhoz, hogy megszüntessék a fogyasztókkal kötött szerződésekben a tisztességtelen feltételek alkalmazását”

rendeletéből pedig az következik, hogy az európai jog szerint csak a tagállami bíróságoknak és fogyasztóvédelmi közigazgatási szerveknek van joguk a fogyasztókkal kötött szerződések tisztességtelen feltételeinek alkalmazásával kapcsolatosan intézkedni, az államhatalmi, törvényhozási szerveknek, vagy központi közigazgatási szerveknek ilyen lehetőségük nincs.

Erre tekintettel a nemzeti jogszabályt – 2014. évi XXXVIII. törvény 16. §-ban írtakat – figyelmen kívül kell hagyni. („Colson” ügy, C-106/98., C-441/93., C-194/94.)

Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében írtak:

“A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog
Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselet igénybevételéhez.

Azoknak, akik nem rendelkeznek elégséges pénzeszközökkel, költségmentességet kell biztosítani, amennyiben az igazságszolgáltatás hatékony igénybevételéhez erre szükség van.”